

over Helsingør. Den stockholmske Trafik ad den søndre Stambane vil utvivlsomt komme til at gaae over Malmö, og det Samme vil være Tilfældet med Trafiken paa Gøthaborg-Christiania-Linjerne, idet det er en i Jernbanevæsenets Natur begrundet Nødvendighed for Vareforsendelserne at følge Fastlandet saa langt som mulig. Jeg skal dermed ikke nægte, at det til enkelte Tider, navnlig om Vinteren, kan være hensigtsmæssigt og nyttigt at lade den gaae over Helsingør, men jeg troer ikke, at man igjennem den Helsingørske Bane i det Hele vil vinde noget synderligt Opland i Sverrig udenfor Helsingborg og dens Omegn.

Ansvar: Jeg kan ikke Andet end være aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) i, at det er i høi Grad ønskeligt, at denne Lov fremmes saa hurtigt som muligt, og jeg kan derfor heller ikke Andet end tiltræde hans Ansvarbefaling af at lade den gaae igjennem Thinget med den hurtigste Behandling. Jeg skulde derfor heller ikke have taget Ordet ved denne første Behandling, hvis der ikke saavel iasten som ved Sagens Forelæggelse var faldet Ytringer, som jeg ikke troer, det vil være rigtigt at lade henstaae uimodsagte i Thinget. Der er fra forskjellige Sider i Salen, saavel fra den ærede Indenrigsministers, da han forelagde Lovudkastet, som iasten fra flere ærede Taleves Side, blevet talt, som om det, hvorpaa vi her ere i Begreb med at gaae ind, skulde være Noget, hvortil den nuværende Jernbanestyrelse var kommen ved fornødt Overveielse, men efter det Kjendskab til Sagen, jeg gjennem de offentlige Blade har erhvervet, er jeg ude af Stand til at opfatte den paa denne Maade; thi efter de Referater, vi have seet, forekommer det mig, at der ialtsald paa Generalforsamlingen den 7de Mai har foreligget til Vedtagelse et Forslag fra en meget betydelig Minoritet i Bestyrelsen, der nøiagtigt var det samme som det, hvormed vi nu beskæftige os. Jeg troer derfor, at det havde været heldigere, om man havde ladet dette Punkt ude af Betragtningen.

Hvad angaaer det Ord „eventualiter“, maa jeg tilstaae, at jeg for mit Vedkommende er nødt til at gjøre det til en nødvendig Betingelse for min Tilslutning til Loven, at dette Ord gaaer ud. Den ærede Indenrigsminister har ved Sagens Forelæggelse sagt, og det er gjentaget iasten, at man maatte gjøre Forsøg med den Sag; men hvorpaa gaaer den Slags Forsøg ud? I Berlin har man gjort et saadant Forsøg, og det er gaaet godt i 8 Aar, da blev en Mand kjørt over. Er det nu beviist, at der er Fare, eller er det ikke beviist? Hvad der ialtsald ikke kan være Tvivl om, er, at Overstyringen er en overordentlig stor Ubehagelighed, og naar dette er anerkjendt, og naar den ærede Minister derhos ved Sagens Forelæggelse har erkjendt, at Omkostningerne ved Omlægningen ere forholdsvis ubetydelige, hvorfor skulle vi saa lade den være eventuel, hvorfor skulle vi saa ikke tage det Hele paa eengang, da vi dog troe, at den store Majoritet er enig om, at det er ønskeligt at tage begge Ting paa eengang? Jeg er overbevist om, hvad jeg troer ogsaa Andre ere enige med mig i, at man slet ikke bør komme ind paa den hele Sag, uden at vi paa eengang faae baade Ombygningen af Banegaarden og Omlægningen af den omtalte Banestrekning.

Indenrigsministeren: Jeg finder mig dog foranlediget til at gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til et Punkt, der er blevet anført, skjøndt det ligger udenfor Sagens egentlige Gjenstand. Hvis Helsingborg var Endepunktet for det hele svenske Jernbanesystem, saa troer jeg, at det havde været en rigtig Betragtning for den Korsør-Kjøbenhavnske Jernbane at sætte denne i den nærmest mulige Forbindelse dermed; men dette er saa langtfra Tilfældet, at det ikke engang er definitivt afgjort, om der overhovedet skal være nogen Sidebane til Helsingborg, og Saameget er vist, at der ialtsald endnu ingen er. Naar vi altsaa ere henviste til væsentligt at tage Hensyn til vore egne Interesser, saa er det klart, at Jernbanen imellem Kjøbenhavn og Helsingør vil have